

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

La aniversarea luptelor muncitorești din ianuarie-februarie 1933

UN S.O.S. POȘTAL

Ne-a sosit la redacție, printre altele multe și epistola semnată de Bereca Valeriu din Sînnicolau Mare regiunea Banat. Rezumînd-o, scriitorul ne informează despre vîrstă sa (20 de ani) și despre pasiunea sa deosebită pentru radio. I-am făcut loc în această rubrică și pentru motivul că numărul radiomatorilor este într-o vertiginosă creștere la noi, fiind semnul unei aderențe sportive a

CADRAN

tineretului nostru la tehnică, și pentru motivul că problema ridicată merită într-adevăr atenție. Pentru documentare și pentru a mă pune la curent cu noutățile tehnice în materie de radio — ne scrie tînărul nostru corespondent — citesc regulat și revista Sport și tehnică, singura publicatie de actualitate care-mi poate satisface dorințele, singura revistă folosită de pasionii mele tehnice. Știu de audiența largă a acestor reviste în mijlocul tinerilor și probabil că și revista este conștientă de aceasta, dar ceea ce nu

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

Pe platoul Bucegilor, sub razele pătrunzătoare ale soarelui de altitudine

ANUL XXIII, SERIA II.

NR. 5519

6 PAGINI — 25 BANI

JOI

16 FEBRUARIE 1967

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Perspectivă teșeană

Foto: AGERPRES

Succese ale cefeștilor hunedoreni

DEVA (de la corespondentul nostru) Cefeștii care aparțin de regulatoarele de circulație mișcare și merita (cu raza Coșariu, Subcetate, Hunedora, IIIa) obțin din zi în zi succese tot mai frumoase.

Anul trecut de pildă, planul a fost realizat și depășit în toți indicatorii, fiind încărcate și transportate aproape 6 milioane tone de mărfuri și expediate peste 7.500.000 de călători. Prin-o mai bună utilizare a capacității vagoanelor încărcătură statică a acestora a fost depășită cu 1,4 la sută iar staționarea la încărcare-descărcare a fost redusă cu 4,4 la sută. Aceleași rezultate bune au fost obținute, în ciuda timpului nefavorabil, și în luna ianuarie a acestui an: au fost încărcate și transportate aproape 500.000 tone de mărfuri, cu 16,3 la sută mai mult decât în aceeași perioadă a anului trecut, și a fost redus rulajul vagoanelor cu 1 la sută.

In cooperativele agricole de producție

FIECARE BRIGADIER — UN BUN TEHNICIAN

PREZENT ȘI PERSPECTIVĂ

Ca în orice alt domeniu de activitate și în agricultură se pune tot mai mult problema specializării, a ridicării nivelului de cunoștințe profesionale. Complexitatea sarcinilor ce revin lucrătorilor în acest important sector economic, impune competență. Continuînd dezbateră inițiată de ziarul nostru pe tema pregătirii brigadierilor din cooperativele agricole la nivelul unui tehnician, am organizat o anchetă în regiunea Suceava. Au participat: inginer MIHAI CRISTEA, directorul Stațiunii experimentale agricole, SAMUEL BARBĂ, vicepreședintele al Consiliului agricol regional, AURELIAN RONNICIUC, vicepreședintele al Uniunii regionale a cooperativei agricole de producție, inginer GHEORGHE ZAHARESCU, directorul Casei agronomului, cărora le-am adresat următoarele întrebări:

1) CONSIDERAȚI CORESPUNZĂTOR NIVELUL ACTUAL AL CUNOȘTINȚELOR PROFESIONALE

LE ALE BRIGADIERILOR DIN COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE?

2) CARE CREDEȚI CĂ SÎNT PRINCIPALELE CARENȚE ÎN PREGĂTIREA LOR DE SPECIALITATE?

3) POATE FI SUFICIENT SISTEMUL DE ȘCOLARIZARE A BRIGADIERILOR PRIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOtehnic ȘI PRIN CURSURILE DE SCURTĂ DURATĂ DE LA CASA AGRONOMULUI? CUM S-AR PUTEA ASIGURA CALIFICAREA LOR, ÎNTR-UN TIMP UTIL, LA NIVELUL UNUI TEHNICIAN AGRONOM?

4) CARE SÎNT PREOCUPĂRILE DV. PENTRU REZOLVAREA ACESTOR PROBLEME?

— La ora actuală remarcă tovarășul SAMUEL BARBĂ — brigadierii sînt recrutați dintre cei mai harnici țărani cooperatori, dintre oamenii care au prestigiu în sat. Sînt buni muncitori, devotați cooperativei agricole din care fac parte, dar, cu toată experiența pe care o au, se observă că cel mai adesea lucrează în virtutea obișnuinței, neputînd asimila în timp util metodele moderne recomandate de agrotehnică sau zootehnică modernă.

— V-ați gândit vreodată la cauzele care au creat, accentuînd totodată, această devianță? Cum vedeți schimbarea în bine a lucrurilor?

— Problema în sine nu m-a preocupat în mod deosebit. Am sesizat-o însă adesea, reținînd câteva cauze: timpul insuficient destinat pregătirii teoretice, lipsa de permanențare în muncă a brigadierilor, promovarea „după ochi” a unora dintre ei. O schimbare mult în bine a stării actuale de lucru o văd prin promovarea

I. BELDEANU corespondentul „Științei tineretului” pentru regiunea Suceava

(Continuare în pag. a V-a)

ECOURI

PRO ȘI CONTRA

CÎT BENEFICIAZĂ ȘCOALA DE CERCETAREA PEDAGOGICĂ?

prof. dr. docent Ștefan Birsănescu membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

După ce alții și-au pus deja această însemnată problemă, găsim de datoria noastră să intervenim în dezbateră ei, ca unul care e conștient că din astfel de discuții se pot scoate directive utile de lucru.

Problema e clară: cercetarea științifică în pedagogie corespunde nevoilor instructiv-educative ale școlii românești? Pedagogii din centrele universitare ce au făcut în această direcție? Dar Institutul de științe pedagogice, chemat să-și justifice existența tocmai printr-o astfel de activitate?

Cercetarea științifică constituie în țara noastră o realitate de necontestat. O dovedesc diverse opere, studii și articole de pedagogie, ca și reviste de același fel. Astfel, catedra de pedagogie din Cluj a dat un manual de pedagogie, cea din București un curs de pedagogie (de fapt tot manual), iar cea din Iași, două monografii de școli vechi și o

lucrare de teoria educației estetice; la rîndul său, Institutul de științe pedagogice a publicat printre altele un însemnat număr de metodici, un manual de istoria pedagogiei, inițind totodată un interesant experiment pedagogic cu tema: „Învățămîntul cu profesori pentru fiecare disciplină la clasele a III-a și a IV-a nu asigură rezultate instructiv-educative mai bune decît cele obținute prin învățămîntul cu un învățător la fiecare clasă?” Or, toate aceste lucrări constituie realizări pozitive.

Acestora le-au urmat altele: lucrări și studii privind munca dirigintului cu clasa de elevi, sistemul muncii educative pe clase de elevi, studii de psihologie pedagogică, didactică, de istorie a pedagogiei universale și românești, de pedagogie morală și estetică etc. Privind toate acestea, credem că ar fi o greșală ca astfel de realizări să fie ignorate.

Totuși, oricît am prețui realizările cercetării științifice în pedagogie, și oricîtă bunăvoință am pune în acest act, trebuie să mărturisesc deschis că pentru o epocă de cercetări științifice atît de productive în alte domenii — este prea puțin. Cerințele și exigențele învățămîntului din Ro-

mânia pretind multe alte lucrări pe care le-am solicitat, repetat, dînd mereu alarma și atrăgînd mereu atenția forurilor de specialitate și, mai ales, conducerei Institutului de științe pedagogice. Găseșc că este necesară o amplă și vie intensificare a muncii de cercetare științifică în pedagogie. Învățămîntul solicită de urgență lucrări de stringență utilitate: un dicționar pedagogic, care să precizeze la zi noțiunile de pedagogie; apoi, să se pună în lucru un lexicon pedagogic și o enciclopedie pedagogică, un tratat de știință pedagogică ca sinteză a cuceririlor științifice veritabile, serioși și doct, sistematice și atractive; un tratat de istoria pedagogiei universale (incluzînd și istoria pedagogiei românești), pentru ca tineretul nostru studios, precum și lumea cu preocupări intelectuale să aibă posibilitatea de a studia această importantă materie nu numai apelînd la opere străine, în care istoria pedagogiei românești e de altfel ca și a altora — e total neglijată. De asemenea, sînt necesare lucrări de pedagogie contemporană, de pedagogie comparată, de legislație școlară. Se impun în mod deosebit lucrările de pedagogie tehnică și profesională pentru liceele de specialitate și școlile profesionale, o pedagogie a în-

vățămîntului superior, care să informeze la zi cadrele didactice despre imensa problematică a institutelor respective, în care unii lucrează și azi nu numai cu idei vechi, depășite de mult, dar și cu „opinii” empirice, acolo unde știința pedagogică aduce legi științifice, o pedagogie a familiei, scrisă cu talent, care se impune ca un imperativ al politicii demografice, inițiată de partid; a celei de pedagogie a familiei ar putea fi cuprinsă într-o pedagogie socială, care să trateze toate formele de educație, din afara școlii (educația din familie, din organizațiile de pionieri și U.T.C., educația-adulților etc.). Unor astfel de lucrări ar urma să li se adauge și altele potrivit cu cerințele de ordin pedagogic-cultural al societății românești.

Lipsa acestor studii din publicistica noastră pedagogică ne obligă să recunoaștem că, la ora actuală, aceasta nu poate asigura învățămîntului românesc eficiența necesară, adică rezultatele dorite și cerute de conducerea noastră de partid și de stat. Ca atare, trebuie luate de urgență măsuri de îndreptare într-un spirit competent. Mai întîi, întrucît progresul cercetării științifice în pedagogie e dependent de ca-

drele didactice din învățămîntul superior, este absolut necesară o riguroasă selecție a acestora. Apoi, întrucît o mare răspundere pentru cercetarea științifică revine Institutului de științe pedagogice, este necesar, după părerea noastră, ca acesta să fie pus în condiții favorabile de lucru. Socotim că institutul are absolut și imediată nevoie de o orientare nouă în activitatea sa (nouă ca sistem de muncă și nouă ca orizont de idei). Tovarășii din conducerea institutului să fie promotori ai cercetării științifice eliberate de tendința de a prelua aproape toate lucrările; să lanseze inițiative de lucrări și teme... Avînd în vedere faptul că cercetarea științifică este azi organizată și sprijinită de Consiliul Național al Cercetării Științifice, de Academia Republicii Socialiste România, acestora le revine în mod logic obligația de a acorda pedagogiei (știință a scopurilor și sarcinilor educației și instrucției) atenția cuvenită ca știință independentă, iar nu s-o trateze ca știință în subordinea psihologiei, după o idee de mult perimată.

În fine, întrucît experiența a

CITIȚI ÎN PAG. a 3-a:

IN NOILE OBIECTIVE DIN INDUSTRIA TEXTILĂ POT FI ADMISE „CUPOANE” ÎN PREGĂTIREA CADRELOR?

130.000 de studenți și-au reușit ieri locurile în amfiteatre. A început un nou semestru de învățătură. Succes!

O importantă lucrare de sezon în livezi, cu influență deosebită asupra calității fructelor — stropitul pomilor (imagine de la Stațiunea experimentală horticolă Cluj)

Foto: AGERPRES

PRIN SAȚE, PENTRU CARTE

de Lascăr Sebastian

De mai mulți ani încoace, cum se știe, luna februarie este închinată cărții la sațe. Organizarea acestei „luni”, desfășurarea ei printr-o muncă de pionierat constituie un act spiritual, un act de cultură socialistă. Cineva, isteț, avînd pretenția că știe să pătrundă în esența lucrurilor, ar putea zîmbi a scepticism, zicînd: „E un act comercial, pentru propulsarea vînzării cărților printr-o cooperativă agricolă”. Dacă prin constatarea lui, acel cineva gîndește că a înșoșit actul cultural de răspîndire a cărții, îl cade într-o eroare ridicolă. Fără îndoială, este vorba și de vînzarea cărților. O carte care nu se vinde, care adică nu se cere, care zace nesolicitată în rafturile de librărie sau de bibliotecă, nu va culturaliza nicio dată pe nimeni. Prin nici unul din sectoarele sale de activitate, comerțul nu stringe culturii mîna mai cîinș decît în acest domeniu al difuzării cărții. E aici o admirabilă îngemănare a interesului comercial cu interesele culturii, și invers. Unde mai pui că nu e vorba de comerțul particular, cel „de soisăoș aducere aminte” (ca să folosesc o expresie a lui Costache Negruzzi), acel comerț care avea interes să difuzeze la sațe „Visul Maicii Domnului”, „Căruța de zodie” sau „Ghicitul în palmă” scotite toate să mențină pe țărani în întuneric. Revoluția noastră culturală și comerțul socialist, care în această privință îi vine în sprijin, împraștie la țară poezie lui Bacovia, de pildă, și romaneta lui Camil Petrescu. Ceea ce e cu totul altceva, ba cu totul dimpotrivă, e un act de cultură devin zadarnice, inutile, pentru cel cărui i se întimplă să cutreiere sațele tocmai în aceste zile. El va să constate cu înaltă satisfacție, dacă nu cumva e un suflet pustiu, că setea de învățătură, curiozitatea științifică, dorința de desfășurare artistică de țărînimii noastre sînt nu numai la mare temperatură, și greu de ostoiți, ci

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN NOILE OBIECTIVE DIN INDUSTRIA TEXTILĂ

POT FI ADMISE „CUIPOANE” ÎN

PREGĂTIREA CADRELOR?

ANCHETA
„SCINTEI
TINERETULUI”

Luate la un loc, investițiile destinate creșterii noilor capacități de producție de la uzinele textile „Moldova” — Botoșani și „30 Decembrie” — Arad, de la întreprinderile textile „Țesătura” — Iași și „Dorobanțul” — Ploiești, precum și construcției Țesătoriei de mătase „Victoria” — Iași (etapa I) și Fabricii de tricotaje din Suceava însumează aproape 1.350 milioane lei.

Față de termenele de intrare în funcțiune, aceste șase unități se află în situații diferite. De pildă, la „Moldova”, ultimul obiectiv — secția de finisaj țesături — produce deja din ultima parte a anului trecut, pe când la „Victoria” se execută fundațiile, iar Fabrica de tricotaje — Suceava se află încă pe... birție. Se știe că și de competența profesională a cadrelor tehnologice depinde eficiența întregii investiții. De aceea, încă din prima frază a acestei pagini a fost menționată valoarea uriașă a fondurilor alocate celor șase întreprinderi, tocmai pentru a ne justifica întrebarea: Sînt create acele condiții care asigură un nivel de calificare a cadrelor corespunzător gradului înalt de înzestrare tehnică a noilor obiective din industria textilă? Sînt aceste cadre capabile să asigure o producție ritmică și de calitate, astfel ca fiecare obiectiv în parte să atingă în cel mai scurt timp parametrii din proiecte? Ce metode sînt folosite, ce măsuri au fost luate în acest scop?

Punct de convergență:
PRODUȚIA

— Oriicare ar fi metodele și căile de pregătire a cadrelor necesare noilor capacități — ne spune tovarășul ing. VALENTIN BADEA, directorul I. T. „Dorobanțul”-Ploiești — ele trebuie să aibă ca punct de convergență calitatea producției și nimic altceva. Consider greșită părerea unora că greutățile din primele luni de activitate sînt inerente. Aceste greșeli reflectă într-un fel preocuparea beneficiarului de investiție în direcția formării cadrelor — ce-i sînt necesare. Conducerea întreprinderii este obligată să ia toate măsurile pentru a sincroniza pregătirea oamenilor cu mersul construcției. Dacă nu a făcut-o la timp, va avea necazuri mai tirziu.

Am reținut de altă dată metode interesante: 1) organizarea echipelor de filatoare încă de la începerea montajului, repartizarea acestora la fiecare mașină pe care o vor deservi și participarea efectivă la montaj, de la spălarea primelor piese și pînă la conectarea la rețeaua de forță; 2) verificarea cunoștințelor tuturor muncitorilor din țesătorie, de către șeful secției, în scopul selecționării celor mai bune care vor fi pregătite pînă în luna august pentru noile războaie.

Această preocupare am remarcat și la U.T. Arad. La noi există secția veche de albitorie și conducerea uzinei nu a scăpat din vedere acest avantaj — ne-a spus inginerul DORIN MICU, șeful acestei secții. Am angajat cadre noi, numai tineri, care au stat mai întîi două luni în uzină ca să se obișnuiască cu disciplina de producție și să aibă idee de ceea ce înseamnă albitoria țesăturilor. Apoi oamenii au plecat la „Dacia”-București, unde s-au calificat pe mașini asemănătoare cu cele din secția nouă de albire. Am de făcut însă o remarcă: mi se par însușite unele din metodele cele trei luni destinate calificării fiinșilor.

La „Dacia” am stat de vorbă cu tovarășul ing. ANA GROSU, din Direcția generală a industriei bumbacului, care se ocupă de calificarea muncitorilor finisori din noile obiective. S-o ascultăm:

— Dacă am judeca lucrurile după calificările obținute de tinerii la examene — în general foarte bune — ne-am putea declara mulțumiți. Și eu sînt însă de părere că perioada necesară pregătirii ar trebui extinsă cu încă 4-6 săptămîni. Cu atât mai mult, eu și muncitorii lucrează la mașini din ce în ce mai perfecționate, deci mai sensibile, mai ușor de reglabile și pentru că este absolut necesar ca un muncitor finisor să cunoască bine și operațiile alăturate celei pe care o execută, pentru a sesiza la timp ori ce greșală.

— Nu spun o nouăte afirmînd că pregătirea cadrelor este la fel de importantă ca investiția însăși — remarcă tovarășul NICOLAE SANDU, inginer șef al Țesătoriei de mătase din Iași — și că ideal ar fi să avem toți muncitorii pregătiți prin școli profesionale. Trebuie să intrăm în funcțiune cu subetapa I în trimestrul IV 1968. Atunci vom avea nevoie de circa 850 de muncitori. Ca să-i pregătim prin școli trebuiau să începă cursurile în acest an școlar. Dar nu am putut trimite decît a treia parte. De ce? Pentru că nu am avut certitudinea

că se va aproba investiția. Întîrziindu-se avizarea am „pierdut trenul”, cum se spune. Iată una dintre cele mai grave urmări ale întîrzierilor în proiectare și ale tîrîgării avizării. Chiar și întîrzierile

provocate de construcții, înțîrziindu-se avizarea am „pierdut trenul”, cum se spune. Iată una dintre cele mai grave urmări ale întîrzierilor în proiectare și ale tîrîgării avizării. Chiar și întîrzierile

invățămînt, ne-a enumerat câteva forme de perfecționare a cunoștințelor profesionale: conferințe tehnice, discuții cu membri ai Comisiei inginerilor și tehnicienilor cu demonstrații practice, exerciții de avarii etc. În rest nimic. Băieții, care au așteptat acum un an 5 luni ca să începă montajul la „Moldova”, n-au mai fost chemați la nici o formă de pregătire.

— Mașinile pe care le-am văzut cer, credem, și gîndire — am răspuns noi. Acest spirit de suficiență ni se pare dăunător. Și am argumentat cu ceea ce constatăm în ziua de 9 februarie. La gazeta de perete a U. T. „Moldova” era o listă întregă cu muncitorii din secții noi care nu și realizează norma decît în proporție de 80-85 la sută. Erau vreo 20 pe listă... și alții. Nu, oare, tocmai faptul că lucrează mecanic, că au probabil lacune chiar în pregătirea de bază, că nu sînt ajutați de cadrele tehnico-ingerineresti determină rezulțări sub normă? Nu contribuie și această situație la faptul că U. T. „Moldova” nu și realizează parametrii proiectați?

— Sînt inerente aceste slăbiciuni la numărul de muncitori pe care-are uzina — ne-a răspuns tovarășa director Taftă.

Microdisputa s-a încheiat nedecis. Noi ne menținem însă punctul de vedere: nici un muncitor nu trebuie să lucreze sub normă și nu trebuie să lucreze mecanic, fără să știe să conducă și să repare mașinile.

— Normal ar fi fost ca încă înainte de montajul utilajelor să fi fost recrutați și școlariți cadrele necesare ca să poată participa la montaj și punerea în funcțiune — este de părere tovarășul inginer CONSTANTIN APOSTOL, director adjunct al întreprinderii. Vina întîrzierii o poartă în primul rînd serviciul nostru de investiții care nu ne-a comunicat la timp data începerii montajului.

Nu putem fi de acord cu asemenea scuză, pentru că, așa cum ne spune și directorul întreprinderii „Dorobanțul” — Ploiești, conducerea trebuie să cunoască în permanență situația „la zi” a lucrărilor de construcții și montaj. Or, aici s-a lăsat totul pe seama unui serviciu, care, ocupat cu problemele de specialitate, a lăsat pe planul doi problema repartizării cadrelor de care trebuie să se ocupe conducerea și serviciul personal cadre.

Mai bine mai tirziu...

Doi ani — atît durează pregătirea unui tricoteur în școala profesională. Deci, pentru un obiectiv prevăzut a intra în funcțiune în septembrie II 1969, titularul investiției trebuie să se intereseze încă de pe acum de recrutarea viitoarelor cadre. La Suceava, tovarășul IOAN TRUȘCAN, șeful comisiei economice a comitetului orășenesc de partid, ne pune în față un plan în care scrie: „Fabrica de tricotaje, 1969: plan de producție — 23 milioane lei; 450 de salariați”. În continuare sînt date și cifre — mult mai mari — pentru 1970.

— Banca de investiții a primit și planul cheltuielilor pe anul în curs pentru noul obiectiv sucevean. Sînt relativ mici, eam a noua parte din investiția totală. Totuși, nimeni de la minister nu a venit să stea de vorbă cu noi; nu s-a fixat nici măcar amplasamentul fabricii; nu se interesează nimeni de recrutarea și pregătirea viitoarelor cadre — ne-a relatat tovarășul Trușcan.

Bucureștii și Suceava sînt situate aproape de același meridian — 26 grade longitudine estică. Diferența în timp nu variază deși aproape cu nimic. La Direcția de personal și învățămînt din Ministerul Industriei Ușoare, am constatat însă eu uimire că între planul aflat la Suceava și cel din București există o diferență de... doi ani.

— Va fi construit Iași, în Școala, un complex școlar pentru 1500 de elevi, a prezis tovarășul inginer ELIAD IACOBEANU, șeful serviciului învățămînt din Direcția personal și învățămînt. Acesta este prevăzut a fi dat în folosință în 1969 și va deservi toată Moldova. Ne întrebăm: de ce nu s-a construit pînă acum, și doar după construcția altor obiective? Probabil și aici a funcționat celebrul: mai bine mai tirziu...

— Sînt ocupații cu problemele producției... Sînt abia la început... (?) — s-au scuzat tovarășii GHEORGHE SAVA, șeful serviciului personal și învățămînt, și ing. CONSTANTIN ROPOȚĂ, șef de secție. De unde această opți-că? Hai, să zicem, celor din întreprindere nu le-a trecut prin gînd, că tocmai acum, la început, este bine să se bată fierul”. Dar de la minister se urmărește dacă există acea conținut în pregătire, despre care se tot vorbește, menită să asigure sedimentarea și fixarea cunoștințelor teoretice, legarea corec-

— Normal ar fi fost ca încă înainte de montajul utilajelor să fi fost recrutați și școlariți cadrele necesare ca să poată participa la montaj și punerea în funcțiune — este de părere tovarășul inginer CONSTANTIN APOSTOL, director adjunct al întreprinderii. Vina întîrzierii o poartă în primul rînd serviciul nostru de investiții care nu ne-a comunicat la timp data începerii montajului.

Nu putem fi de acord cu asemenea scuză, pentru că, așa cum ne spune și directorul întreprinderii „Dorobanțul” — Ploiești, conducerea trebuie să cunoască în permanență situația „la zi” a lucrărilor de construcții și montaj. Or, aici s-a lăsat totul pe seama unui serviciu, care, ocupat cu problemele de specialitate, a lăsat pe planul doi problema repartizării cadrelor de care trebuie să se ocupe conducerea și serviciul personal cadre.

Curios este faptul că, această întîrziere de neconceput? — Normal ar fi fost ca încă înainte de montajul utilajelor să fi fost recrutați și școlariți cadrele necesare ca să poată participa la montaj și punerea în funcțiune — este de părere tovarășul inginer CONSTANTIN APOSTOL, director adjunct al întreprinderii. Vina întîrzierii o poartă în primul rînd serviciul nostru de investiții care nu ne-a comunicat la timp data începerii montajului.

• LOCUL ȘI ROLUL BENEFICIARULUI ÎN PROCESUL DE CALIFICARE • INCERTITUDINI ÎNTRE IDEAL ȘI REALITATE • DE LA SUCEAVA LA BUCUREȘTI — CALE DE ... DOI ANI! • MICRODISPUTA PE MARGINEA UNOR CONSTATAȚII • CIND LA FORȚELE DE MUNCĂ NU EXISTĂ ... PUTERE (DE DISCERNĂMÎNT), SAU CIUDATA SIMBIOZA DINTRE 5 X 5 = ... 2 ȘI AUTOMATIZARE •

să permită elevilor să efectueze practica în modernele unități textile și de confecții din această parte a țării. Am făcut cunoscută această observație și la minister.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

— Nu este nevoie să se organizeze alte cursuri imediate. Oamenii trebuie să capete dexteritate în mînuirea utilajelor.

La „Țesătura”-Iași, în ceasul al 12-lea

Textilistii moldoveni, specialiștii din minister vorbesc eu un deosebit respect despre meritele colectivului de la „Țesătura”. „Aeolo-i tradiție! N-au ei probleme cu calificarea. Nu ne putem compara eu „Țesătura” — ni s-a spus.

Iată însă, că, după consumarea anohetei noastre în întreprinderea ieșeană, putem afirma, nu fără părere de rău, că puține întreprinderi sau secții noi se mai pot compara cu „Țesătura”. Să ne explicăm. Sec-

ția de finisaj chimic de aici (mercerizat și gazat fire), care trebuie să intre în funcțiune la 1 aprilie, nu are pregătiți nici un muncitor, mustru sau ajutor de mustru din cei 100 necesari, iar secția de finisaj mecanic (bobinat, dublat, răsucit fire), intrată deja în funcțiune și unde trebuia să existe în prezent 485 de muncitori calificați, mai are nevoie de circa 200 de oameni, care, bineînțeles, trebuie și calificați. De ce

— Sînt inerente aceste slăbiciuni la numărul de muncitori pe care-are uzina — ne-a răspuns tovarășa director Taftă.

— Sînt inerente aceste slăbiciuni la numărul de muncitori pe care-are uzina — ne-a răspuns tovarășa director Taftă.

— Sînt inerente aceste slăbiciuni la numărul de muncitori pe care-are uzina — ne-a răspuns tovarășa director Taftă.

— Sînt inerente aceste slăbiciuni la numărul de muncitori pe care-are uzina — ne-a răspuns tovarășa director Taftă.

„Halte” nepermise în procesul de calificare

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Ce învață muncitorii și ajutorii de maiștri imediat după intrarea în funcțiune a noilor obiective? Din patru unități, doar la U.T.A. tovarășa IOLANDA POPA, responsabilă cu problemele de

Sondați și fondul spiritual al tinerilor, tovarășii directori?

La U.T.A., în noua secție de albitorie, am stat de vorbă cu doi tineri, absolvenți ai școlii profesionale — Pavel Mîcui și Ioan Cocîș. Băieții voinici, frumoși, mindri de munca lor. Ne-a impresionat în mod deosebit echipamentul. Parcă erau fizicieni la reactorul atomic. Cisme, pantaloni, cămașă, bluză — albe ca laptele. Șeful secției ne-a mărturisit: „Tinerii vin în uzină — înțeleg dintr-un deceniu de viață aflate abia la început, efectuează aceleași lucrări ca și vîrstnicii? Puțini, foarte puțini...”

La Botoșani, tinerii ne-au spus că mulți dintre ei — și băieții, și fetele, locuiesc pe la gazde. S-ar putea construi aici cămine — pentru nefamiliaști? Da. Totuși nimeni din conducere nu a analizat modul în care trăiesc tinerii, nu se știe ciți tineri ar dori să stea la cămin. În schimb, s-a admis proiectanților să vină cu ideea transformării clădirii administrative, fostă școală normală — veritabil monument de arhitectură — ca să aducă „la linia modernă” a uzinei. După cite am aflat la minister, această lucrare ar costa mai bine de 500 000 lei. Cu banii de aici și cu cei care s-au irosit la cantina „monumentală” a complexului școlar al M.I.U. din Balta Albă — București s-ar fi putut construi un cămin. Dar de ce să alegem calea utilă, cînd avem la îndemînă o mie și una de căi complicate?

Probleme asemănătoare în legătură cu salariizarea s-au ridicat și la Botoșani. Aici însă nu am înțeles un lucru. Un tînăr, care a obținut numai laude la examenul de calificare și care a tot fost mutat din secție în secție, ca necalificat, în așteptarea montajului, a plecat din uzină. „Era nemulțumit, voia să se afirme” — ni s-a spus. Păi era și firesc. Ce tînăr la 22 de ani, care învață de se miră o duzină de ingineri, care e talentat și priceput, nu este animat de dorința de afirmare? Iată deci că în afară planului cifric, sec. de școlarizare, mai apare

De asemenea, susținem punctul de vedere potrivit căruia PROCESUL DE CALIFICARE TREBUIE SĂ CONTINUE ȘI DUPĂ INTRAREA ÎN FUNCȚIUNE, ȘI MAI ALES DUPĂ ACEASTĂ ETAPĂ, pentru că numai astfel se poate asigura fixarea cunoștințelor și deprinderilor necesare; cu altă mai mult, cu cit numai astfel se pot raporta cunoștințele la problemele pe care le ridică procesul tehnologic și pot fi evitate dereglările nedorite din complexul angrenaj al producției. Supunem atenției conducerii Ministerului Industriei Ușoare aceste constatări și așteptăm ca problemelor ivite cu prilejul anchetei noastre în unitățile industriale textile să li se găsească soluții de rezolvare, atît pentru fiecare caz în parte cit și în principiu.

Pagină realizată de ing. Artur Ioan

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

CE VALOARE SOCIALIZĂ ACORDAȚI ACTIVITĂȚII DVS ?

A FI TÎNĂR

Deschizând, în urmă cu ceva timp, coloanele ziarului unei largi anchete care să ducă la definirea profilului social-moral al tinerei noastre generații, am primit la redacție sute de scrisori de la tineri din cele mai diferite sectoare de activitate. Răspunsurile au în nota lor esențială un consens unanim: a fi tânăr înseamnă a munci. Propoziția aceasta cu acoperirea totală a unei lapidare definiții este cel mai generos reper al raportării noastre permanente. „A fi tânăr înseamnă a munci — aceasta e convingerea mea și a generației mele” — ne scrie unul dintre corespondenții noștri.

Împreună cu interlocutorii ai anchetei noastre la Uzina de mașini electrice

ÎNĂLȚIMI INTERIOARE

Pentru vizitatorul fugărit prin unitățile moderne ale economiei noastre, pentru călătorul care reține fluxul tehnologic șerpuit luminos pe panoramul tabloului de comandă, munca aici înseamnă un simplu act de prezentă. Circuitul de producție consacrat prin prealabilele studii economice, fluxul continuu, netezit, al materiilor prime spre produsul final, exclusiv dramatismul. Aparent, aici dincolo de tabloul de comandă faptele oamenilor, de la elementele obligatorii profesionale și până la intervențiile eurașoase, atingând zonele superioare ale eroismului cotidian, sînt tot a-titea dovezi ale unei arderi interioare, greu de ghicit altfel. Producția modernă a ușurat efortul fizic dar a înțezit pe cel intelectual, a creat noi reflexe care cer și calificare superioară și conștiință responsabilă, amplificată, socială.

Se știu doar de atîta vreme. „Nu se lasă cu una cu două Stanciu” — se liniștește tînărul de alături.

Ce se întimplase? Dintr-un incident de proiectare, instalația electrică ce alimenta secția morci-ciment, trecea prin proiecția unei puternice surse de căldură. Și inevitabil se produsese. Întreaga rețea electrică luate fusese un spectacol jocos de artificii. Înlocuirea instalației necesită, în condiții normale de lucru, aproape o săptămînă și implicit stagnarea fluxului tehnologic.

Cheamă de urgență, cei doi tineri au ajuns în secție la ora 6 seara. Muncind fără întrerupere și mîncînd „din mers”, din cele aduse de oameni, lucrul consacrat prin normativ la durata unei săptămîni a fost isprăvit în 30 de ore. În noaptea de duminică prima moară a intrat în funcție. Probabil că-l priveam acum într-un mod special. Tînărul din fața mea era vădit incomodat. Cuvintele deveniseră de prisos. Despre conștiința valorii sociale a muncii sale pleada cu înzecate pîterji de convingere fapte sale.

RETROSPECTIVĂ DIN MERS

De la oricare punct al ascensiunii individuale, retrospectiva are darul de a grupa zig-zag-urile unei existențe, oscilările sale între pasiuni și preocupări diverse, pe un singur sens, pe un singur făgaș. Sînt în urma fiecăruia cel puțin câteva momente de relief care punctează romanul devenirii fiecăruia. Retrospectiva e totdeauna ordonată, retrospectiva esențializează, înlăturînd alte momente trînte cîndva ca defintorii, dar care nu se mai plează acum pe vectorialul existenței individuale. Nu-și mai află rostul însă decît aparent. Căci dincolo de lipsa spectaculosului, de lipsa notei descoperitoare a viitoarei vocații, pasiunii și preocupările acum văzute ca pasageră, au fost izvoare generoase care au alimentat marea fluviu care poartă singur, acum, numele realizării. Botiș Sergiu mă privește deschis, se mărturisește ca unui prieten. Discuțiile par centrifugale, apoi se regreuează, respiră din nou prin diversitate și ceea ce memorez din cînd în cînd pentru portretul pe care-l voi alcătui mai tîrziu nu mi se pare lipsit de interes. De la 4 ani și mai apoi, Sergiu Botiș nu-și amintește să fi avut vreodată în tru-

sa sa de jucării vreo colorate ambalaje multicolore de medicamente ale tatălui său, doctorul Botiș, ci amintirea copilăriei arădane e legată de o altă pasiune care l-a urmărit pînă tîrziu în anii facultății. Paralel cu școala, sportul i-a fost cel de-al doilea mediu. Atletism, box, polo pe apă. A fost pe rînd un pasionat al lor. Sportul și deprinderea limbilor străine au fost pasiunile care i-au însoțit preocuparea de bază a vîrstei sale: învățătura. Ce au însemnat ele pentru structura sa intelectuală? Sportul i-a dat rezistență fizică și morală indispensabilă unui cercetător. În plus ambiția superioară de a nu fi niciodată al doilea. Cele cinci limbi străine pe care le posedă azi perfect (engleza, franceza, germana, rusa și maghiara) sînt tot atîtea posibilități de informare și confirmare a cercetărilor sale. Și mai departe, desigur, prin sport, prin durată redusă a activității de performanță, sentimentul timpului, al trecerii sale reparabile și, poate cea mai valoroasă calitate morală a unui cercetător modern, spiritul de echipă. La cei 28 de ani pe care-i are acum, tînărul cercetător al Institutului de inframicrobiologie al Academiei este conștient de aceste calități.

Nu mi-am imaginat vreodată că voi putea lucra în acest institut, că toți tinerii care sîntem aici vom avea un sprîjin moral și material atît de mare din partea tuturor și în special din partea magistrului nostru, tovarășul academician Nicolau. Aici, prima învățătură a fost aceea că nimic nu se realizează în profesia noastră, dincolo de temeinicele cunoștințe profesionale, de munca continuă, deseori cîte 12-14 ore efective pe zi, fără spirit de echipă.

Sînt, fără îndoială, în biografia sa momente semnificative care-i anunțau actuala profesie. În timpul studenției timișorene (cea mai pregnantă amintire dintr-un dascăl și ea aceea e cunoscutului specialist, prof. univ. Vladimir Buză), cercul științific și apoi cel doi ani petrecuți ca medic practician clinic (extern și intern) de boli contagioase, lucrările de laborator au prevestit descoperirea, a ceea ce ne-am obișnuit să numim cam prețios, vocația sa. Revelația n-a trîit-o însă aici ci la Șimleu-Silvaniei unde a lucrat aproape un an de zile. Era, cum definește el acum această perioadă, fațeta practică a actualei sale profesii. Două l-au fost preocupările: grija pentru sănătatea oamenilor de aici și lungile lecturi profesionale. Lecturile i-au descoperit o lume fascinantă.

Niciodată nu mi-am închipuit că poate exista un cîmp atît de vast și de modern de cercetări cum este inframicrobiologia, această disciplină în care onorată specia-

liști din diferite domenii.

Și tot aici i s-a sădit adînc conștiința valorii sociale a profesiei sale, a posibilităților sale cercetări.

Mi-am dat seama atunci, cunoscînd drama pe care le produc unele boli, de ceea ce poate însemna modesta mea contribuție. Desigur e de preferat să lucrezi, imediat după facultate, într-un institut, dar nici perioada de practician nu trebuie ignorată. Ea înseamnă foarte mult pentru profilul moral al cercetătorului, pentru conștiința utilității sale. Cei 2-3 ani petrecuți acolo înseamnă numai într-un fel o pierdere. Ceea ce pierzi pe un plan cîștigîi însă în altul, în ritmul accelerat al cercetărilor de mai tîrziu. Simți în permanență obligația morală pe care o ai față de oamenii pe care i-ai cunoscut.

De trei ani și jumătate lucrează în secția de biologie inframicrobiană, condusă de doctorul docent N. Cajal, în sectorul genetic. Deja are un palmares științific bogat. De la început i s-a dat posibilitatea să colaboreze la toate lucrările sectorului. La Varșovia, la Congresul european de poliomieliță, delegația română condusă de dr. Cajal Nicolae a prezentat 3 lucrări dintre care una prezentată de Botiș Sergiu. A colaborat apoi la alte lucrări prezentate în foruri științifice la Moscova (1965), București (1965), Roma (1966). Este prim-semnatarul unor lucrări publicate în revistele de specialitate din străinătate. În 1965 și-a trecut examenul de aspirant iar în acest an, probabil, își va susține teza de doctor în științe cu „Interațiunea genetică”.

Schita portretului său profesional capătă așezate contururi. E vîrsta unor împliniri generoase.

Încă de la început am învățat un lucru de pret: am învățat că munca pe care o faci indiferent care, trebuie făcută frumos. Folosul îl trage și întreprinderea în care lucrezi, deci mai departe societatea dar și tu ca om. Muncind astfel încerci satisfacții deosebite, trăiești bucuria împlinirii. Dacă lucrul acesta bineînțeles, îl faci pentru tine, pentru propria-ti bucurie. La început mi-am propus să lucrez ca să fac planul, să cîștig bine, apoi fiind evidențiat în producție am descoperit, luînd în mîna de lucru, bucuria de a lucra bine și cu folos pentru toți oamenii și trăiesc de atunci fericirea că munca mea e folosită de întregii societăți.

Portretul Gheorghitei Lazăr poate fi înfîlțit la panoul de onoare, iar pe bluza de sărbătoare a tînărului în vîrstă de 25 de ani strălucete, de patru ani la rînd, steluța de frunză în întrecerea socialistă. E întru totul confirmată conștiința socială a muncii pe care o desfășoară Gheorghita Lazăr.

MUNCA NOASTRĂ SE VARSĂ ÎN MUNCA ÎNTREGULUI POPOR

De cîțva timp continuăm în sediul comitetului U.T.C. de la Uzina de mașini electrice, ancheta noastră. Sîntem, Buzică Alexandru, inginer, Botez Constantin, bobinator, Velescu Mircea Stelian, rabotor, Bucur Cornel, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină și semnatarul acestor rînduri, pentru prima oară împreună. Întrebarea anchetei noastre nu l-a surprins deloc nepregătit.

Aș zice că despre profesia pe care o ai nu poți spune că o știi foarte bine dacă nu ai permanent în față, dincolo de operația pe care o faci, imaginea ansamblului general în care

plasa pe care o execuți își va găsi locul, destinația piesei pe care o faci și cui îi este ea folosită — ne spune bobinatorul Botez Constantin, posesor, de două zile, al insignei de frunză în întrecerea socialistă pe anul 1966. Acum trei ani, după ce am venit în uzină de pe băncile școlii profesionale mi-era destul de greu, dar m-au ajutat muncitorii mai în vîrstă, cum ar fi, acum, mals-trul Zăbăra Ion. Ei m-au ajutat, mi-au deschis ochii asupra importanței muncii pe care o făceam, la bobinaj. Toate mașinile trec prin această secție și accentul, e ușor de înțeles, se pune înzecat pe calitate. Ștînd cîț de folositoare este munca mea societății, cred eu că de aceea mi-am însușit bine meseria, de aceea urmez seralul, sînt în clasa a X-a și nu am dat niciodată un rebut.

O condiție hotărîtoare a succesului nostru în producție este să cunoști — se alătură discuției Velescu Mircea Stelian, rabotor — destinația pe care o are munca ta. Important e, după mine, să nu uiți nici o clipă cui dedici străduințele tale, eforturile tale. Una e să robotești, adică să repeți la infinit aceleași operații, în același orizont mărginit și alta e cînd privești mai departe. Să știi cine este mai departe, dincolo de porțile uzinei tale. Și mai departe sîntem noi, noi toți, poporul nostru.

A ști cum folosește munca ta, ce valoare socială are această muncă, care este locul tău în acest uriaș angrenaj social înseamnă să fii conștient de utilitatea și necesitatea imperioasă a eforturilor de auto-depășire, de continuă nemulțumire cu ce ai realizat azi, cu ambiția de a fi mai bun și mai de folos mine. Rabotorul Velescu Mircea Stelian este unul dintre aceștia. În 1961 a terminat școala profesională și apoi a urmat, paralel cu munca în uzină, seralul. Anul trecut și-a luat bacalaureatul.

Nu mai e deloc un secret pentru mine și colegii mei că munca într-o uzină modernă, cum e și a noastră, nu se mai poate face foarte bine numai cu deprinderea unor operații. Cîț de folositor îmi este liceul în munca mea nu pot să-mi dau seama întotdeauna exact. Cert este, însă, că am acum înfîlțit mai multe cunoștințe, că pot „cîți” mult mai ușor un desen pentru o piesă, că-mi pot imagina cum va arăta piesa „pe viu” și am astfel posibilitatea să elimin o serie de operații inutile. De altfel, jumătate din cei 110 tineri din secția noastră de sculerie urmează seralul.

Inginerul Buzică Alexandru după terminarea în 1964 a facultății de tehnologia construcțiilor de mașini a poli-

tehnicii bucureștene a venit în această uzină, fiind repartizat să lucreze ca tehnolog la secția sculerie, principala secție a uzinei, căci aici se execută toate piesele componente ale unei mașini electrice. „Ne-realizarea ritmică a planului — ne spune el — înseamnă periclitarea planului general al uzinei, nerealizarea întregii producții”. Industria modernă pune un accent sporit pe cooperarea a numeroase întreprinderi. Interdependența acționează a-tît între secțiile unei uzine, cît și între uzine și, în ultimă instanță, la nivelul întregii economii. Atunci cînd lucrăm la strîngărie eram conștient că nerealizarea planului aici și mai ales nereșterea lui ritmică aduce perturbări în munca întregii uzine. Acest fapt încercam să-l însușim și tovarășilor mei de muncă de acolo, în majoritate tineri”.

Sarcinile mereu mai mari care ne revin pe linie de producție, uzinei noastre — a completat tov. Bucur Cornel, secretar al comitetului U.T.C. — pune în fața întregii noastre organizații sădirea în rîndurile tuturor tinerilor a conștiinței utilității muncii lor, cîț și în ce fel contribuie ei la îndeplinirea marilor obiective ale cîincălului. Era, mai de mult, o practică în uzină, prin unele secții, absențele nemotivate. Se spunea chiar că ele nu afectează pe nimeni din moment ce lucrul nefăcut în acea zi poate fi făcut altădată.

Cu asemenea optică n-ajungem prea departe, revine în discuție inginerul Buzică Alexandru. În anul acesta uzina are sarcini sporite. Să vă dau cîteva cifre: producția globală, 112,8%, producția marfă 113%, productivitatea muncii 110,1%, pentru export 95,5%. Fără respectarea ritmului nici nu se poate concepe realizarea planului.

Uzina noastră cooperează — adăugă tov. Bucur Cornel — cu uzinele „Tractorul și „Steagul roșu” din Brașov, cu „Electropultere” din Craiova. Dacă lucrurile merg bine la noi, sînt șanse în plus să meargă bine producția și acolo. De altfel, în acest sens, spre cultivarea unei asemenea conștiințe ne îndreptăm noi eforturile în munca de educație a tinerilor.

E ceea ce spunea colegul meu Velescu — a încheiat într-un fel discuția noastră, tînărul Botez Constantin — că una e să muncești repetînd aceleași gesturi mecanice și alta e să știi că munca ta e așteptată undeva, într-o altă uzină, într-o altă fabrică, că munca ta se varsă în munca întregii țări, că ești astfel trup din trupul harnicului tău popor.

ȘTIȚI CÎT ȘI CUM DEPINDE DE DVS. CA SOCIETATEA SĂ-ȘI ÎNDEPLINEASCĂ MARILE EI OBIECTIVE ?

GHEORGHITA LAZĂR

DR. SERGIU BOTIȘ

Anchetă realizată de Vartan Archellian

insemnări

Progresele
lui „Concorde”

Acord
comercial
româno-turc

Dacă bătrînul Albion va acosta pînă la urmă la cheiul Pieței comune este o întrebare învaluită deocamdată într-un mister aproape de nepătruns. Pînă acum apropierea Angliei de „cei șase” a marcat, practic, un singur punct remarcabil. E vorba de proiectul anglo-francez pentru construirea avionului „Concorde” cu reacție, de mare capacitate de pasageri.

se poate citi: „Primul zbor prevăzut pentru 28 februarie 1968”. Prototipul britanic, în curs de montare la Filton, are toate perspectivele să zboare înaintea celui francez (după unele aprecieri ale tehnicienilor, în jurul datei de 1 septembrie 1967). Ceea ce pare să indice că toate termenele prevăzute au șansa să fie nu numai respectate, ci și deversate și că fructul colaborării aeronautice franco-britanice va rodi la timp.

zumat al lui „Concorde”, proiecte prezentate Comisiei guvernamentale, fac însă obiectul unei aprinse polemici în cercurile specialiștilor. Nici o hotărîre definitivă n-a fost încă luată și termenul cel mai apropiat pentru o decizie fermă din partea Casei Albe ar putea fi, potrivit unor precizări din surse oficiale, „toamna anului în curs”.

toare tradiționale și în exclusivitate de avioane americane, au comandat pînă acum douăzeci de aparate „Concorde”. Perspectivele de vânzare cresc mereu. La Paris și la Londra se vorbește actualmente de 250 pînă la 300 aparate ce urmează să fie sigur plasate pînă în 1972-1973.

mai puțin ambițios decât proiectul de asociere la C. E. E., proiectul „Concorde” are, după cum se vede, șanse mai precise conturate. Și avantajele concrete, în perspectivă.

ANKARA 15 (Agerpres). În urma tratatelor care au avut loc la Ankara, între delegațiile Republicii Socialiste România și Turciei, s-a semnat un protocol privind schimburile de mărfuri între cele două țări pe perioada 1 aprilie 1967-31 martie 1968.

A străbate, în sideralul decembrie, piețele, străzile și canalele Veneției însemnări a te îmbătă cu vinul tristeții. Neîndolos, intuiția eminescică din urmă cu nouă decenii își prelungește, în sufletul călătorului român, reverberațiile; încît, auzind de departe timbrul adinc al orologului de la San-Marco, elogiile cadente se suprapun perfect silabelor pentosului sonet. Dar nu motivul livros declanșează turbulenta stare de spirit, ci efectiv imobilitatea stranie a timpului într-un oraș-muzeu, așteptându-și vesnic intriziții oaspeti și vesnic confundându-se în sine, pînă la inexorabila sa desprindere de lume.

Nu s-ar putea spune că orașul și cel ce-l iubesc nu fac eforturi pentru a rezista activ presurii insuportabile a trecutului. În acest sens organizarea unor manifestări artistice internaționale, precum biennalele de plastică și festivalurile anuale cinematografice se înscriu ca niște contraofensive reușite. Dar, în același timp, în seara primă, nu un război. În urma vizitatorilor, somnul letargic reîncepe. Or, venețienii visează la animația permanentă care, dincolo de latră afectiv tonică, le-ar permite, în plan material, realizarea cifrei de afaceri. Realitatea este amară.

DIN VIAȚA
TINERETULUI
LUMII
Poem
„periculos”

Pentagonul s-a supărat pe o fetiță de 12 ani, Barbara Beidler, din Vero Beach (Florida). Iritarea membrilor Consiliului pentru educație al forțelor armate ale S.U.A. a fost atât de mare încît a dus la anularea a 13.000 de abonamente la revista VENTURE, un săptămînă destinat elevilor din S.U.A. și copiilor personalului militar american din străinătate.

La 14 februarie, la Varșovia, în prezența conducătorilor de stat, a avut loc o ședință plenară a Semlului, în cadrul căreia au fost adoptate două proiecte de lege privind modificarea legii cu privire la școlile superioare artistice și a legii cu privire la pașapoarte.

Impăratul Etiopiei, Haile Selassie I, care a sosit într-o vizită oficială la Washington, a avut marți o întrevedere cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson. Consilierul special al președintelui pentru problemele securității internaționale, Walt Rostow, a declarat că în cursul convorbirii cei doi șefi de state au procedat la o trecere în revistă a situației internaționale și au examinat problema vietnameză, ca și problemele Africii răsăritene. El a adăugat că discuțiile bilaterale au fost axate pe problemele colaborării în domeniul educației, sănătății și agriculturii.

Turnarea în Dahomey a exterozelor filmului „Comedianii”, după un roman al lui Graham Greene, a provocat furia dictatorului din Haiti, Duvalier. Filmul, regizat de englezul Peter Glenville, care critică vehement regimul din Haiti, a determinat pe Duvalier să-și rechemе ambasadorul de la Cotou și chiar să amenințe cu ruperea relațiilor diplomatice.

Întreaga Italie se înregistrează ninsori abundente și temperaturi neobișnuit de scăzute. În Apennini, la Modena, au fost înregistrate 21 de grade, sub zero. Numeroase sate din această regiune au rămas complet izolate în urma ninsorilor. Lacul Lacena a înghețat, iar în Apulia, poleiul și zăpada împiedică circulația pe numeroase șosele principale.

În întreaga Italie se înregistrează ninsori abundente și temperaturi neobișnuit de scăzute. În Apennini, la Modena, au fost înregistrate 21 de grade, sub zero. Numeroase sate din această regiune au rămas complet izolate în urma ninsorilor.

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

pe scurt

Potrivit știrilor parvenite din capitala sud-coreeană, Ministerul Apărării din Seul a dat publicității marți un plan privind trimiterea de noi trupe în Vietnamul de sud. După cei 50.000 de militari sud-coreeni trimiși pînă în prezent în ajutorul regimului saigonese, autoritățile de la Seul intenționează acum să „întărească” aceste forțe cu unități de marină și geniu.

La 14 februarie, la Varșovia, în prezența conducătorilor de stat, a avut loc o ședință plenară a Semlului, în cadrul căreia au fost adoptate două proiecte de lege privind modificarea legii cu privire la școlile superioare artistice și a legii cu privire la pașapoarte.

ALF RAMSAY-BARONET

Marți a avut loc la palatul Buckingham o ceremonie oficială la prilejul căreia regina Elisabeta a Angliei, a conferit lui Alf Ramsay, antrenorul echipei naționale a Marii Britanii, titlul de baronet și insigna de „cavaler al imperiului britanic”. Cu același prilej, a fost decorat și căpitanul echipei naționale britanice, Bobby Moore.

Manfred-Dieter Oslander, care dispune de un observator propriu pentru supravegherea sateliților, este „colaborator onorific” la eforturile pentru cercetarea Cosmosului. Pasionat cercetător amator și-a instalat în podul casei sale din Bonn, un sistem de antene și aparate care l-au ajutat să obțină rezultate uimitoare de precizie.

Împăratul Etiopiei, Haile Selassie I, care a sosit într-o vizită oficială la Washington, a avut marți o întrevedere cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson. Consilierul special al președintelui pentru problemele securității internaționale, Walt Rostow, a declarat că în cursul convorbirii cei doi șefi de state au procedat la o trecere în revistă a situației internaționale și au examinat problema vietnameză, ca și problemele Africii răsăritene. El a adăugat că discuțiile bilaterale au fost axate pe problemele colaborării în domeniul educației, sănătății și agriculturii.

TABLOU... MICROSCOPIC

Pictorul Hans Joachim Babrick din Holstein, a bătut recordul în domeniul picturii în miniatură. Pînă recent, cel mai mic tablou din lume se afla în Italia, avind dimensiunile de 1 mm. Pictorul vest-german, servindu-se de o fibră de răsina sintetică, a pictat pe o „plinză” cu dimensiunile sub 1 mm un portret al lui Dante, care nu poate fi recunoscut decît cu ajutorul microscopului. Lupa cea mai puternică nu mărește suficient detaliile pentru a fi recunoscute.

Wilson la Bonn

Ieri au început la Bonn convorbirile dintre cancelarul Kiesinger și premierul britanic Harold Wilson, care și-a amînat venirea în capitala R.F.G. pentru a putea participa la dezbaterile de marți seara din Camera Comunelor.

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

DUVALIER DESLĂNȚIT...

Turnarea în Dahomey a exterozelor filmului „Comedianii”, după un roman al lui Graham Greene, a provocat furia dictatorului din Haiti, Duvalier. Filmul, regizat de englezul Peter Glenville, care critică vehement regimul din Haiti, a determinat pe Duvalier să-și rechemе ambasadorul de la Cotou și chiar să amenințe cu ruperea relațiilor diplomatice.

SEMNAREA TRATATULUI PRIVIND DENUCLEARIZAREA AMERICII LATINE

CIUDAD DE MEXICO 15 (Agerpres). — Marți, la Ciudad de Mexico a avut loc festivitatea semnării tratatului privind denuclearizarea Americii Latine. Tratatul, care prevede crearea primei zone libere de arme nucleare într-o regiune populată a lumii, a fost semnat de reprezentanții a 14 țări latino-americane — Bolivia, Columbia, Costa Rica, Chile, Ecuador, Guatemala, Haiti, Honduras, Mexic, Panama, Peru, Salvador, Uruguay și Venezuela.

Disputa cafelei

Reprezentanți a 61 de state membre ale I.C.O. (Organizația Internațională a Cafelei) — atît producătoare cît și consumatoare — s-au întrînit de curînd la Londra într-o dispută asupra problemei prețurilor. În urma scăderii cererii de consum, prețul cafelei a scăzut în ultimul an de la 43,25 de cenți pînă la 38,75 cenți. Pentru ca prețul să fie readus la un nivel acceptabil, I.C.O. a hotărît reducerea cotelor de export ale țărilor producătoare pentru a se crea un echilibru între cerere și ofertă.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Una din numeroasele familii rămase fără adăpost în urma incendiului care a distrus suburbiile din Hohhot — Tasmania

SEMNAREA TRATATULUI PRIVIND DENUCLEARIZAREA AMERICII LATINE

CIUDAD DE MEXICO 15 (Agerpres). — Marți, la Ciudad de Mexico a avut loc festivitatea semnării tratatului privind denuclearizarea Americii Latine. Tratatul, care prevede crearea primei zone libere de arme nucleare într-o regiune populată a lumii, a fost semnat de reprezentanții a 14 țări latino-americane — Bolivia, Columbia, Costa Rica, Chile, Ecuador, Guatemala, Haiti, Honduras, Mexic, Panama, Peru, Salvador, Uruguay și Venezuela.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Și, signor, fug, așa spune că evadează, căci niciunul nu se uită înapoi și toți răsufă ușurați regîndindu-și mîna ori țîrnelul. Unii se întorc după cîțiva ani, dar atunci rîmîn și mai puțin. Iar noi îi așteptăm neclintîți aici, unde zace cea mai frumoasă moartă a lumii. Vedeți nu sîntem de invidiat, noi, venețieni.

De undeva, de sus, din vîrfurile celebrei Campanilla, acoperirile roșii nu lasă să se întrevadă nici mîcar prezența apei între case în locul asfaltului; cu atît mai puțin se vede de acolo dezolarea gondolelor, aceste echivalente ale trasurilor, date tot mai mult la o parte de bărcile cu motor, taxiuri pe canale. De sus, ori de departe, nu se vede resemnarea sufletorului în sticlă, pusă să experimenteze în fața oricărui client virtual, îmbiat insistenț, năsterea unui vas de Murano autentic; nici expresia de nedumerire a supraveghetărilor unei admirabile expoziții de pictură (școala din Murano) deschisă gratuit, dar pentru nimeni, pînă la neverosimila oră 22. De pe soclul său neobișnuit de înalt, Bartolomeo Colleoni, faimosul il Condottiere, capodoperă a lui Verrocchio, nu-i învredniciește cu atenția sa pe localnici, altmînteri poate ar da plîntei calului de bronz, vîzîndu-i cum tinjese în praguri și cum întîlnea asupra fîcărui trecător străin. De la înălțimea zborului lor, păsările nu se ostensec să numere vapoarele cite, împutinate, vin să ancoraze aici, la fundul de sac al Adriaticii; iar de la înălțimea norilor, vîntul subțire nu observă nici el că palatele Veneției sînt bolnave de singurătate.

Vîntul vede că toate clădirile au rămas deocamdată la locul lor și, mulțumit sau distrat, se duce mai departe, să încearșă ogîlnizile lichide ale lagunei.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.

Dezbaterile la Bonn

După „vizitele de explorare” ale premierului britanic în capitalele Italiei, Franței și Belgiei, convorbirile de la Bonn, reprezintă cea de-a patra etapă a sondajelor sale în legătură cu perspectivele aderării Angliei la Piața comună.